

РЕШЕНИЕ

№ 311

гр. София, 11.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21 състав, в публично заседание на 23.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елена Попова

при участието на секретаря Елица Делчева, като разгледа дело номер **8623** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 10а, ал. 1 от Закона за чужденците в Република България /ЗЧРБ/, във връзка с чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Делото е образувано по жалба на О. Ал Х. Ал Ф., гражданин на С., [дата на раждане], чрез адв.Т. Л.- САК, срещу отказ от 17.08.2023 г. за издаване на виза за дългосрочно пребиваване (виза вид „D“), издаден от завеждащ консулска служба към Посолството на Република България в Кралство С. А..

Жалбоподателят визира незаконосъобразност на отказа поради противоречие с материалния закон, нарушение на административнопроизводствените правила и липса на мотиви. Поддържа, че с отказа за издаване на виза е нарушено правото му на семеен живот, тъй като няма възможност да се събере със съпругата си на територията на Р България. Допълнителни съображения излага в писмени бележки от 27.11.2023 г. Претендира за отмяна на отказа.

Ответникът завеждащ консулска служба към Посолството на Република България в Кралство С. А. - МВнР, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата в представените писмени бележки и моли същата да бъде отхвърлена, като претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира от фактическа страна и правна страна следното:

Не е спорно по делото, че на 28.06.2023 г. жалбоподателят подал заявление рег. №

RUN 23000356 за издаване на виза за дългосрочно пребиваване (виза вид „D“) до Посолството на Република България в Кралство С. А..

Към заявлението са приложени копия на паспорт на жалбоподателя, медицинска застраховка на името на кандидата, брачен акт, видно от който М. А. бин Б. е съпруга на жалбоподателя, копие от карта на чужденец на М. А. Д., издадена от РБългария, молба от М. Д. до Държавна агенция за бежанците при МС, РБългария, видно от която Д. е подала молба до ДАБ при МС, че желае да се събере в РБългария със своя съпруг О. А., Решение №7738/2023г. на Заместник –председателя на ДАБ МС, с което се разрешава на М. Д. да се събере на територията на Република България със своя съпруг О. А. А., платежно нареждане за 100лв.

Постановен е оспореният Отказ на 17.08.2023г. за издаване на виза за дългосрочно пребиваване (виза вид „D“), от завеждащ консулска служба към Посолството на Република България в Кралство С. А., мотивиран с основание по чл.10, ал.1, т.17 ЗЧРБ - недоказване на целта и условията на заявеното пребиваване.

Актът е връчен на кандидата на 20.08.2023 г. Жалбата, по която е образувано настоящето съдебно производство е подадена на 30.08.2023 г. - в срока по чл.149, ал.1 АПК, срещу подлежащ на оспорване пред съд акт по чл.10а, ал.4 ЗЧРБ, от лице, чиито интереси той засяга неблагоприятно, поради което е процесуално допустима.

Съдът възприема доводите на жалбоподателя в молба от 30.08.2023 г. за засягане на правото на личен живот за обосноваване на правен интерес от оспорването по смисъла на чл.8, пар.1 от ЕКПЧ, вр. чл.10, ал.4 ЗЧРБ. Правото на личен живот не приключва с неприкосновеността, а съдържа и правото да се установяват и развиват взаимоотношения с други човешки същества, особено в емоционалната сфера, с цел развитие и проявление на личността - X срещу Iceland № 6825/74.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК, във връзка с чл. 146 от АПК, в настоящото производство съдът проверява законосъобразността на оспорения акт, като проверява дали е издаден от компетентен орган и при спазване на законоустановената форма, спазени ли са процесуалните и материалноправни разпоредби, относно издаването му. По силата на чл. 9г, ал 1 от ЗЧРБ оправомощени от ръководителя на съответната структура длъжностни лица в МВНР, в дипломатическите и консулските представителства на Република България в чужбина и в органите за граничен контрол могат да вземат решения за издаване, за отказ за издаване, за анулиране и отмяна на визи, а в службите за административен контрол на чужденците - за анулиране и отмяна на визи, при условия и по ред, определени с наредбата по чл. 9е, ал. 1.

Със Заповед № 95-00-254 от 03.10.2011 г. на Министъра на външните работи са определени длъжностни лица от Дирекция „К. отношения“ на МВНР, компетентни да вземат решения за отказ за издаване на виза, и е възложено на ръководителите на дипломатическите и консулски представителства да определят с писмена заповед консулски длъжностни лица, които да съставят, подписват и връчват формулярите по образец.

Със заповед на ръководителя на Посолството на Република България в Кралство С. А., № 9/12.08.2023 г. на основание чл.34, ал.1 и ал.2 от Наредбата за реда и условията за издаване на визи и за определяне на визовия режим, В. М. Б. е определен като завеждащ „Консулска служба“ при Посолство на РБългария в Р. да съставя, подписва и връчва на заинтересованите лица формуляри по образец и обосновка на отказ за издаване на виза. Предвид издаването на оспорения отказ от В. Б. съдът приема, че

актът е издаден от компетентен административен орган.

Отказът е издаден след проведена съгласувателна процедура с ДАНС съобразно чл. 30, ал. 2 от Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим (НУРИВОВР) – в относимата редакция към момента на постановяване на акта), според който консулските длъжностни лица издават или отказват издаването на виза за дългосрочно пребиваване след разрешение от Дирекция "К. отношения", въз основа на съвместно мотивирано становище на службите за административен контрол на чужденците в Република България и Държавна агенция "Национална сигурност". В случая е налице отрицателно становище от страна на ДАНС, като съдът не споделя възраженията от страна на жалбоподателя, че отрицателното становище от ДАНС е изготвено „в подкрепа на бележките на консулската служба и няма изготвени документи, относими към производството“ и това представлява нарушение. Видно от представеното писмо изх. №М-24370/14.11.2023г от ДАНС изрично е посочено, че проведена съгласувателна процедура, каквато се изисква от закона, изразено е отрицателно становище, което в Националната визова информационна система за издаване на виза, като становището е взето в подкрепа на бележките на консулската служба. Използваният израз от страна на ДАНС допълнително потвърждава, че е спазена законоизискуемта процедура и в случая становището на ДАНС е същото, то се припокрива бележките на консулската служба. Във всички случаи изискуемата съгласувателна процедура с ДАНС е проведена.

По делото е приобщен отговора и от Дирекция „Миграция“ – МВР, съгласно който в случаите при вземане на решение за събиране на семейства от ДАБ МС, дирекция „Миграция“ не изразява становище при издаване на виза „Д“.

Настоящият съдебен състав изцяло споделя възраженията в писмените бележки на ответника, че оспорваната в настоящото производство заповед е мотивирана- в нея ясно е посочено, че „не е доказано по убедителен и надлежен начин, че целта на пътуването е действителна и че апликантът има намерение в срок и по определения ред да напусне Република България-същият е трайно установен в Кралство С. А. и няма заплаха за живота му в страната“

Отделно от това, следва да се отбележи, че отказът е съставен на формуляр по образец, съгласно Приложение № 7 към чл. 34, ал. 1 от Наредбата за условията и реда за издаване на визи и за определяне на визовия режим (НУРИВОВР). В отказа са попълнени всички полета и са обосновани причините, относими към неговото постановяване. В акта за отказ за издаване на виза е посочено правното основание - чл.10, ал.1, т.17 ЗЧРБ, както и кратко описание на мотивите - "Не доказва достоверно целта и условията на заявеното пребиваване". С това, посочените в отказа фактически основания напълно съответстват на правното основание за издаването му по чл.10, ал.1, т.17 ЗЧРБ – кандидатът не доказва достоверно целта и условията на заявеното пребиваване. В този смисъл е Решение № 10801 от 27.10.2021 г. по адм. д. № 5993/2021 г., IV отд. на ВАС. Още повече, че в случая визираното фактическо и правно основание се доказват от доказателствата от административната преписка. Изложеното определя спора като материалноправен – относно наличието на основание за издаване/отказ на исканата виза за дългосрочно пребиваване.

По силата на чл.19 от НУРИВОВР при подаване на заявление за издаване на виза за дългосрочно пребиваване кандидатът представя:

1. документите и информацията по чл. 13, ал. 1 и чл. 14;
2. документи и копия на тях, обосноваващи искането за виза за дългосрочно

пребиваване по реда на Закона за чужденците в Република България и на правилника за прилагането му, и за притежаваните финансови средства за издръжка и подслон.

Към заявлението за издаване на виза кандидатът е приложил документи, които не доказват достоверно целта и условията на пребиваване по смисъла на чл.10, ал.1, т.17 ЗЧРБ, вр. чл.19, т.2 от НУРИВОВР.

По изложените съображения, съвкупната преценка на събраните по делото доказателства потвърждават доводите на административния орган за недоказаност на целта на влизане и пребиваване в страната ни по смисъла на чл.10, ал.1, т.17 ЗЧРБ, поради което отказът е издаден при правилно приложение на материалния закон. Следва да се приеме, че същият е издаден за целите, на основанията и по реда, установени от закона, по смисъла на чл.4, ал.2 АПК и при спазване на принципа за съразмерност по чл.6, ал.2 АПК – без да засягат правата на О. Ал Х. Ал Ф. в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава.

На основание чл.172, ал.2 АПК е дължимо отхвърляне на оспорването.

Предвид изхода на спора, в случая разноски следва да се присъдят в полза на ответната страна, като съдът определя размера на юрисконсултско възнаграждение 100.00лв., като взе предвид броя на заседанията и степната на фактическата и правна сложност на делото, тъй като искането от ответника за юрисконсултско възнаграждение е заявено в писмените бележки, преди приключване на устните състезания.

Водим от горното, Административен съд София – град, I отделение, 69-и състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на О. Ал Х. Ал Ф., гражданин на С., [дата на раждане] срещу Отказ от 17.08.2023 г. за издаване на виза за дългосрочно пребиваване (виза вид „D“), издаден от завеждащ консулска служба към Посолството на Република България в Кралство С. А..

Осъжда О. Ал Х. Ал Ф., гражданин на С., [дата на раждане] да заплати юрисконсултско възнаграждение в размер на 100.00лв. /сто лева/ на Министерство на външните работи.

Решението може да се обжалва с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщението да страните за постановяването му пред Върховен административен съд.

СЪДИЯ: